

Røða

Hildi av HENRY ANDREASEN, trúboðara, undir flaggdagshaldinum í Klakksvik.

Har, ið merktini veittra, veittri eisini mitt, tað ber kvøðu frá landi minum, fagurt og fritt;

Ja, nú veittrar merki okkara, har ið onnur merki veittra bæði á landi og sjógvi.

Men tað hevur tað ikki altíð gjørt. Dagurin í dag er jú 20 ára minningar dagurin fyri, tá ið flagg okkara av størveldinum Bretlandi varð víðurkent, sum tað flagg, ið tey føroysku skipini skuldu hava á stong undir sigling teirra á høvunum undir heimsbardaganum mikla.

Tann litla byrjanin fyri 40 árum síðani í eini av Føroya minstu bygðum — Fámjin — tí tað var jú har, at Jens Oliver Lisberg fyri fyrstu ferð her á landi dró merkið okkara á stong, bar í teim vandafullu krígsárunum fullbúna frukt hin 25. apríl 1940.

Sum okkum eldru kunnugt, men ikki børnum, sum her standa í dag, so nýttu nokur av skipum okkara undan og í byrjanini av heimsbardaganum núverandi flagg okkara, men fleiri vóru tey sum brúktu Dannebrog.

Men vend kom í hesum viðvíkjandi tá ið sluppin »Eysturoy« tann 11. apríl 1940 á veg til Aberdeen varð steðgað av enskum krigsskipi og biðið um at strúka Dannebrog og draga merki okkara á stong.

Og við hesum merki á stong sigldi hon inn í Kirkwall við trimum enskum hermonnum umborð.

Tá ið hon so haðani sigldi til Aberdeen, fekk skiparin álagt at sigla við tí føroyska flagginum.

Har suðuri varð so eisini tað føroyska flaggið málað á síðuna á skipinum. Og tólv dagar eftir, at Ongland hevði hersett Føroyar, kunngjerdur teir í útvörpum teirra á mongum málum, at tey føroysku skipini sigldu undir tí føroyska flagginum.

Nú veittrar hetta flagg á øllum føroyskum skipum, har tey stevna um víðu høv.

Fiskifloti okkara við New Founland, Grønland, Ísland, Svalbard, og handilsfloti okkara ber við flagginum á húnar hátt, kvøðu frá landi minum, fagurt og fritt.

Ja, ber kvøðu frá og um hitt litla landið mitt í Atlantshavinum, sum undir skiftandi tíðum tó hevur hildið fast við eyðkenni síni sum ein serstøk tjóð.

Hetta flagg okkara ber boð til ókunnug fólk, at her býr minsta tjóð norðurlanda, við egnum máli og egnari søgu.

Hetta flagg okkara minnir við litum sínum á uppruna okkara og á tað vøkru og hørðu náttúru, ið land okkara gevur børnum sínum at liva í.

Hin hvíti dükurin í flagginum peikar á fossarnar, tá ið vindarnir fáa teir at standa hvítar í andarisi og á hina veldugu havalduna, ið eins og villir hestar við hvíta faksi teirra renna upp í bergið, men megu geva seg aftur eftir hæli.

Og hin blái liturin minnir okkum á, hvussu djúpbláur himmalin kann vera á hásumri. Tann vakra tíðin á árinum, vit nú ganga ímóti, meðan hin reyði liturin í flagginum minnir okkum á upphav okkara. At sama blóð rennur í æðrum okkara sum í brøðrunum í hinum norðanlondunum.

Men teið, sum góvu flagginum tað snið, ið tað hevur í dag, vildu meira enn við litunum peika okkum á alt hetta fyrrnevnda.

Teir vildu við krossinum í flagginum peika longur upp enn til tann sjónliga

bláa himmalin og longur inn í okkum og harvið peika á, hvat sum í djúpasta týðning gevur einum fólki kraft til at verða eitt friskt fólk.

Og tað er kristindómurin.

Hann, sum hevði verið tann sterki tætturin í tilveranini hjá forfedrum okkara. Ja, at kristindómurin, sum hitt góða súrdeiggið hevði fingið gjøgnumsráð bæði heilaga og gerandisdag teirra.

Tó var røtin so sterk, sum hon var. Men nú stendur tað á okkum í dag, um tjóðin skal koma at standa, sum tann litla og tó sterka, ella hon skal vera sum hitt røttna træið, ið ein dag fellur fyri ódnini.

Tað kemur at standa á, um boðskapur krossins kemur at verða tilgnaður av hvørjum ættarliði, so hann verður tað súrdeiggið, ið kemur at gjøgnumsráða alt tað, ein menniskja hevst at.

Um hetta er krossurin í flagginum ein stóðug áminning.

Men ikki kann tað dyljast, at í dag tykist henda krossins áminning so við og við at missa áhoyrarar, enn tá har, sum fólk okkara við hesum flaggi í topp, vinnur breið til alt landið.

Meir og meir missir tað triðið boðið: »Minst til at halda hvíldagin heilagan« fastatøkur umborð á skipum okkara.

Og ikki megu vit halda, at hetta fer at ganga óstraffað um fólk okkara.

Gud hevur ikki givið okkum boðini fyri at skerja livsgleðina og livsfylluna, men við at girða okkum innanfyri henda garð, hevur hann vilja vísja okkum eitt ríkt liv.

Men verður hesin garðurin niðurbrotin, so verður at ganga strævið at:

»Fang os de ræve, de ræve små, som hænger vinen, vor blomstrende vine

sum Salomon sigur tað í hásoniginum.

Nei, tá fara teir mongu revarnir at gnaga hitt blómendi træið til oyðingar.

Okkum er tí tørvur á, bæði tí einkulta av okkum, ja øllum fólkinum til besta, at gera sum tjóðsangurin sigur tað:

Eg niði tí niður
í bøn til tín, Gud:
Hin heilagi friður
mær falli í lut!
Lat sál mína tváa sær
í tini dyrd!
So torir hon vága
— av Gudi væl skírd —
at bera tað merki,
sum eyðkennir verkið,
ið varðveitir Føroyar, mitt land!

FRÍGGJADAGUR. Litid verður umtøkt, tá farið verður undir nýverk, nýferð e. t. ein fríggjadag.

Í enska herflotaráðnum ætlaðu teir einaferð at gera enda á hesi pátrúgv:

FRÍGGJADAG legdu teir kjólin til eitt skip.

FRÍGGJADAG nevndu teir skipið.

FRÍGGJADAG fór tað úr barkastokki.

FRÍGGJADAG sigldi skipið.

FRÍGGJADAGUR nevndist skiparin.

Einki hoyrdist nakrantíð aftur frá skipinum — eingin av manningini bar boð í bý.

HJARTASUFF. Keypmáðurin var í ringum hýri. Tá hann varð spurður, hvat nú baggaði, svaraði hann:

— Nú gongur illa. Várharra hevur tikið minar bestu kundar, polititið teir næstbestu.

Smádrongur kom í skúla, tók matpakkan úr taskuni og setti seg at eta. Tá sigur lærarin:

— Hetta er eingin matstova, tú er komin inn í, litli min.

— Nei, svaraði drongurin, tað var tað eg visti, tí tók eg mat við mær.

Føroya Arbeidarafelag

heilsar limum sínum á
arbeiðaradegnum

1. mai

TRYGGINGARSAMBANDIÐ FØROYAR

Føroya Kriggstrygging. telf. 1090

Føroya Sjóváttrygging ... telf. 1090

Føroya Brunatrygging.. telf. 1093

Føroya Vanlukutrygging telf. 1721

Vit tryggja:

Bátar - skip - vøru - hús - innbúgv - ferðagóðs bilar o. a.

Føroyingar eiga at tryggja
í landsins egnu trygging

Lýsing

SUDURSTREYMOYAR JAVNAÐARFELAG hevur veitslu í
Losjuni leygarkvöldið 30. apríl kl. 19.30.

NEVNDIN

TAPET og MÁLING

Máling og nýmótans tapet fæst biligast og best í

Málingabúðini
tlf. 1834 — Reynagøta 5.

GROT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantórið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, áðrenn tey verða heimtað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heinta grót ella skervuttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyri kommununa.

FROÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn